

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Θέμα: Διοικητική ‘Μεταρρύθμιση’

Δεν χωρά αμφιβολία η δημόσια διοίκηση χρειάζεται επείγοντως άμεσες και βαθιές τομές σε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων της, προκειμένου να γίνει αποτελεσματική και να προσφέρει ουσιαστικό έργο στους πολίτες. Την ανάγκη αυτή την αναγνωρίζουν όλοι ανεξαιρέτως οι Έλληνες.

Μια όμως τόσο θεμελιώδης, σοβαρή, ριζική μεταρρύθμιση της διοίκησης δεν μπορεί να γίνει με σχεδιασμούς στο γόνατο, ημίμετρα, με τις πελατειακές λογικές και αντιλήψεις που κυριάρχησαν στο παρελθόν (δείγμα πολιτικής μωρίας και διαχειριστικής ανεπάρκειας). Δεν μπορεί να γίνουν ανεκτές και σε καμία περίπτωση πρακτικές που οδηγούν σε μαζικές απολύσεις, σε αδυσώπητο κυνήγι κεφαλών, δίχως αρχές και κριτήρια, δίχως ένα συνολικό, συνεκτικό σχέδιο για το τι κράτος θέλουμε, απλώς και μόνο επειδή το απαιτούν κάθε τόσο και εκβιάζουν οι δανειστές.

Το σχέδιο λάμπει δια της απουσίας του. Η αποσπασματική «αναδιοργάνωση» της κρατικής λειτουργίας, κι όπως γίνεται σήμερα, στερείται στοιχειώδους οράματος για τη χώρα και το λαό. Καταλήγει απλώς σε μια επιχείρηση που πετά πρόσωπα στο δρόμο, ως περιττά και άχρηστα, και με μόνο κριτήριο να ικανοποιηθούν τα «προαπαιτούμενα» της τρόικας. Η τρόικα πιέζει, η κυβέρνηση τρομοκρατεί: «μη μιλάτε, υπακούστε τυφλά σε όσα ακατανόητα και ανεργμάνιστα κάνουμε γιατί αλλιώς θα κλείσει η στρόφιγγα και θα γίνουμε Αίγυπτος». Ακούμε το επιχείρημα του 1,5 εκατομμυρίου ανέργων του ιδιωτικού τομέα, κυρίως μάλιστα από αυτούς που διευκόλυναν με τις πολιτικές τους επιλογές και πράξεις τις απολύσεις για να μειωθεί η ανεργία. Δυστυχώς, ο παραλογισμός των ιδεοληψιών, ακόμα και σε μια εποχή κρίσης, που απαιτεί μεγάλο ρεαλισμό και υπευθυνότητα, κυριαρχεί. Βαφτίζονται μεταρρυθμίσεις οι πιο κοινωνικά σκληρές, απάνθρωπες απορρυθμίσεις.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Η τρόικα, αν και παραδέχεται ότι δεν θα προκύψει δημοσιονομικό όφελος από τις απολύσεις και τη διαθεσιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, επιζητεί με μανία αυτές ειδικά τις «μεταρρυθμίσεις», μόνο και μόνο για να σπάσει το «ταμπού» της μονιμότητας στο Δημόσιο. Δείχνει ότι αυτό είναι το μόνο που την ενδιαφέρει και σε αυτό εστιάζει. Αυτό όμως δεν είναι ακόμη ένα έγκλημα της εξουσίας εις βάρος των πολιτών; Έγκλημα όταν η αναμόρφωση του κρατικού μηχανισμού γίνεται χωρίς πρόγραμμα, αξιολόγηση και στόχους και μόνος τελικά χαμένος (και παντελώς απροστάτευτος) είναι ο λαός;

Όταν με τις οριζόντιες και αδικαιολόγητες απολύσεις υπαλλήλων που οργανώνετε οδηγείτε σε διάλυση ολόκληρες μονάδες και δημόσιες υπηρεσίες, δεν είναι έγκλημα και μάλιστα τριπλό; Και οι πολίτες στερούνται την προσφορά διαφόρων υπηρεσιών και όλοι οι υπάλληλοι ενός φορέα αντιμετωπίζονται συλλήβδην ως οι κύριοι υπαίτιοι του προβλήματος και οι δημόσιες δομές αποστερούνται πόρους και δυναμικό - χρήματα και ικανούς ανθρώπους - που συνεισφέρουν στο κοινό καλό. Αυτό το έγκλημα, δυστυχώς και με δική σας προσωπική ευθύνη, δεν ζούμε σήμερα;

Αθήνα, 25 Ιουλίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών